Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. R. Pascari)
Dosarul nr. 2r-2096/23 (2-22017047-02-2r-14062023)

D E C I Z I E

17 iulie 2023 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Dulghieru Dorin și Pulbere Ruxanda

examinând în ordine de recurs, recursul declarat de către ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2023 în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva lui ***** privind încasarea sumei,

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

La data de 04 februarie 2022 ***** a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** privind încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 09.02.2018 ***** a întocmit o recipisă, prin care a confirmat că a primit cu titlu de împrumut de la ***** suma de 80.000 dolari SUA şi s-a angajat să restituie sumă de bani către ***** până la data de 01.05.2018.

Comunică că, pârâtului i-a fost acordat împrumutul reieșind din faptul părțile se află în relații de prietenie, pârâtul comunicându-i că are dificultăți financiare în afaceri.

Relatează reclamantul că, după expirarea termenului de restituire a sumei bănești, s-a adresat de nenumărate ori la pârâtul *****, care mereu îi promitea că va restitui în curând mijloacele bănești acordate cu împrumut.

Invocă că, în vederea soluționării litigiului, a expediat în adresa lui ***** o somaţie, prin care a solicitat restituirea deplină a datoriei, care nu au fost reclamate de către ultimul.

Menționează reclamantul că, la data de 26 februarie 2020 avocatul ***** în interesele lui *****, a semnat şi ulterior a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui *****, privind încasarea sumei şi a cheltuielilor de judecată.

La data de 27 februarie 2020, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediu Centru, s-a respins cerinţa avocatului ***** în interesele lui ***** de scutire de la plata taxei de stat, ca neîntemeiată și nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată.

La data de 17 martie 2020, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediu Centru, s-a restituit cererea de chemare în judecată semnată de avocatul ***** în interese Iui *****.

Relevă reclamantul că, în luna august 2019 s-a adresat la avocatul ***** pe marginea litigiului dat, rugîndu-l ca să-l informeze despre toate acţiunile efectuate în instanţa de judecată. La rîndul său, avocatul a solicitat actele necesare în viziunea sa pentru pregătirea pricinii spre examinare, pe care reclamantul le-a prezentat, totodată i-a comunicat că în legătură cu situaţia familiară va pleca în ***** la fiică. Astfel, avocatul ***** niciodată nu l-a informat despre acţiunile întreprinse pe marginea cererii de chemare în judecată cu privire la încasarea datorii şi nici despre soluţiile adoptate de către instanţa de judecată, încheierile din 27 februarie 2020 și 17 martie 2020, nefiind recepţionate de către reclamant.

Susține reclamantul că, la data de 25.11.2021 a adresat o notificare în adresa avocatului *****, în care a solicitat să îl informeze despre acţiunile întreprinse. La data de 05.12.2021 a primit răspuns la notificare prin care, avocatul ***** l-a informat că la data de 10.03.2021, unilateral, a rezoluţionat contractul de asistenţă juridică nr. 247 din 26.02.2020, motivând prin faptul că reclamantul fiind plecat peste hotare, nu i-a răspuns la apelurile telefonice.

Declară că, în astfel de circumstanţe instanţa de fond a încălcat prevederile art. 100, 105, 170, 272 CPC, expediind copia încheierii Judecătoriei Chişinău, sediu Centru din 27 februarie 2020 şi 17 martie 2020, doar în adresa avocatului *****.

La data de 13.12.2021 a contestat cu recurs la Curtea de Apel Chişinău încheierea Judecătoriei Chişinău, sediu Centru din 17 martie 2020. La data de 30.12.2021 prin încheierea Curţii de Apel Chişinău, s-a respins cererea recurentului ***** de repunere în termenul legal de declarare a recursului. Cu încheierile menționate a făcut cunoştinţă abia la data de 05.12.2021 şi în astfel de circumstanţe consideră că este în drept legal de a solicita instanţei de judecată repunerea în termenul de prescripţie a cererii de chemare în judecată cu privire la restituirea datoriei.

Solicită reclamantul *****, încasarea de la ***** în beneficiul reclamantului a datoriei în mărime de 80.000 dolari SUA, a taxei de stat în mărime de 5.000 lei, cu repunerea în termen al acțiunii.

Pe parcursul procesului ***** a depus o cerere cu privire la concretizarea acțiunii, solicitând suplimentar încasarea de la ***** a dobânzii de întârziere în mărime de 52.964,93 dolari SUA.

La data de 31 ianuarie 2023 reprezentatul pârâtului *****, avocatul Corneliu Vlad, a înaintat demers privind ridicarea excepţiei de tardivitate și respingerea acțiunii ca tardivă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2023, s-a

respins cererea înaintată de avocatul Covali Sergiu, reprezentant al reclamantului *****, privind repunerea în termenul de prescripție extinctivă a acțiunii, ca neîntemeiată.

S-a admis cererea privind excepția de tardivitate înaintată de avocatul Corneliu Vlad, reprezentant al pîrîtului *****.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva lui ***** privind încasarea sumei, ca fiind depusă peste termenul de prescripție.

Solicitarea recurentului:

La data de 09 iunie 2023 ***** a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2023, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii instanţei de fond, cu remiterea cauzei la rejudecare.

La data de 14 iunie 2023 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind Dulghieru Dorin și Pulbere Ruxanda.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat motive similare celor expuse în referința depusă asupra excepției de tardivitate precum și în cererea de chemare în judecată, indicând suplimentar că nu este de acord cu soluția adoptată, o consideră neîntemeiată şi nemotivată care lezează grav drepturile recurentului *****u la un proces echitabil, acces la justiţie şi la o instanţă imparţială.

Invocă recurentul că, în motivarea poziţiei sale din încheiere instanţa de fond eronat interpretează prevederile art. 116 alin (1) CPC şi a art. 75 alin. (4) CPC.

Astfel, consideră că prevederile art. 75 alin. (4) CPC nu sunt aplicabile speţei, fiind interpretate de instanţa de fond extensiv defavorabil. Or, instanţa de judecată are obligaţia de a comunica actele judecătoreşti tuturor participaţilor la proces conform prevederilor art. 102 alin. (1) CPC

Menționează că, este neîntemeiată concluzia primei instanțe precum că la caz nu s-a găsit nici o justificare pentru depăşirea termenului prevăzut de art. 391 alin (1) Cod civil care este unul în decădere. Or, apărarea drepturilor pretinse încălcate poate interveni doar în condiţiile în care persoana interesată respectă obligaţia privind depunerea acţiunii în termen legal - în cazul dat de 3 ani.

Opinează că, instanța nu a luat în consideraţie probele pertinente şi concludente prezentate de recurentul ***** în susţinerea cererii cu privire la repunerea în termen conform prevederilor art. 116 alin. (1) CPC, fiind ignorate dispozițiile art. 100, 105, 170, 272 CPC

Consideră recurentul că, încălcarea esenţială a normelor de drept procedural şi de drept material la examinarea cererii de repunere în termen cu privire la înaintarea cererii de chemare în judecată împotriva lui *****, privind încasarea sumei şi a cheltuielilor de judecată de către prima instanţă este neîntemeiată şi nemotivată în ceea ce priveşte accesul liber şi neîngrădit la justiţie. Astfel,

cercetarea judecătorească a fost efectuată superficial, iar instanţa de judecată nu a făcut o examinare corectă a cererii de repunere în termenul de prescripţie extensivă a acţiunii şi a cererii privind excepţia de tardivitate în condiţiile dispoziţiei art. 116 alin. (1) CPC.

Relatează că, citarea şi comunicarea actelor de procedură reprezintă aspecte esenţiale ale contradictorialităţii şi implicit ale dreptului la apărare în procesul civil, pentru parte fiind esenţial să cunoască existenţa procesului şi actele de procedură întocmite, pentru a fi în măsură să-şi construiască apărarea şi să-şi consolideze poziţia procesuală.

La data de 27 iunie 2023 ***** a depus referință asupra cererii de recurs depus de către *****.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La caz, Colegiul Civil a constatat cu certitudine că, încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2023, contestată cu recurs la data de 09 iunie 2023.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Civil consideră că recursul declarat de către *****, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin.(1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În condiţiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fară examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) CPC instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Din materialele dosarului instanţa de recurs reţine că, la data de 04 februarie 2022 ***** s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată împotriva ***** cu cererea de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei în sumă de 80.000 dolari SUA, solicitând totodată repunerea în termen al acțiunii.

Astfel, reclamantul își întemeiază pretenția pe recipisa din 09.02.2018,

potrivit căreia pârâtul ***** a primit de la ***** suma în mărime de 80.000 dolari SUA cu titlu de datorie. Potrivit recipisei anexate la dosar, ***** s-a obligat să restituie suma menționată către 01.05.2018, prin urmare scadența sumei a intervenit la data de 02.05.2018 (f.d.10).

Prima instanță, prin încheierea din 30 mai 2023, a respins cererea reclamantului ***** privind repunerea în termen, a admis excepția de tardivitate și a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de *****.

În conformitate cu prevederile art. 186[1] alin. (1)–(3) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Excepția de tardivitate și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor. Dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin.(3), este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Astfel, Colegiul civil menționează că conform normelor procedurale în vigoare, instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ținând cont de faptul că procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității şi egalităţii părţilor în drepturile procedurale.

În același sens, potrivit art. 27 alin.(1) CPC, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În speță, Colegiul civil constată legală și temeinică concluzia instanței de fond privind faptul că cerința recurentului-reclamant *****, privind încasarea în de la ***** a sumei de 80.000 dolari SUA, a fost depusă cu depășirea termenului de prescripţie prevăzut de art. 391 Cod civil.

Conform art. 391 alin. (1) Cod civil, *termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată,*

dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 394 Cod civil, acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepţia de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

Potrivit art. 395 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Colegiul civil a stabilit că, în prezentul litigiu curgerea termenului de prescripție a început din momentul scadenței obligației, care potrivit recipisei a fost stipulată de către părți expres prin recipisa din 09.02.2018, fiind stabilită la data de 01.05.2018.

Astfel, termenul de depunere a acțiunii de către ***** urmează a fi calculat anume din data scadenței obligației – 01.05.2018. Or, anume din această dată reclamantul ***** cunoștea despre pretinsa încălcare.

Prin urmare, în aceste circumstanțe, acțiunea respectivă putea fi depusă cel tîrziu pînă la data de 30 iunie 2021, ținînd cont de Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17 martie 2020, prin care a fost declarată starea de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie 2020 – 15 mai 2020, iar prezenta prezenta acțiune a fost depusă la data de 04.02.2022, adică contrar dispozițiilor art.391 alin.(1) Cod civil și cu omiterea termenului de prescripție.

Astfel, corect a punctat prima instanță că, termenul prevăzut de art.391 alin.(1) Cod Civil este unul de decădere – intervalul de timp înăuntrul căruia titularul unui drept subiectiv este obligat, printr-o dispoziţie legală imperativă, să-şi exercite acel drept, sub sancţiunea stingerii dreptului respectiv, ce are drept efect pierderea dreptului subiectiv.

Cu referire la cererea reclamantului ***** cu privire la repunerea în dreptul de adresare în instanţa de judecată, Colegiul civil relevă că potrivit art.116 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, persoanele care din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanţă.

Conform art.116 alin.(3) Cod de Procedură Civilă la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc).

Deasemenea, conform art.116 alin.(4) Cod de Procedură Civilă repunerea în termen nu poate fi dispusă decît în cazul în care partea şi-a exercitat dreptul la acţiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depăşirea

termenului de procedură.

La caz, reclamantul motivează cererea de repunere în termen prin faptul că anterior s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată la data de 26.02.2020, care a fost restituită fără a fi intentată acțiunea, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17.03.2020.

Mai mult ca atât, recursul depus la 13.12.2021 împotriva acestei încheieri a fost restituit prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 30.12.2021.

Iar contrar art.116 alin.(4) CPC, înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din 30.12.2021, reclamantul nu și-a realizat dreptul la acțiune.

Potrivit art. 402 alin. (1) Codul civil, dacă instanţa de judecată a restituit cererea, a scos cererea de pe rol sau a anulat ordonanţa judecătorească, cursul prescripţiei extinctive care a început pînă la intentarea acţiunii continuă fără întrerupere.

În această ordine de idei, corect prima instanță a stabilit că depunerea unei acțiuni în justiție neconforme cu prevederile legale, nu poate constitui temei de repunere în termen. În aceste condiții, Colegiul civil atestă lipsa vreunei condiții pentru a putea fi aplicabile art. 398, 401 Cod civil ce se referă la suspendarea curgerii termenului de prescripție extinctivă și întreruperea cursului prescripției extinctive.

Prin urmare, se va considera că, unica acțiune civilă a fost intentată la data de 04 februarie 2022, iar din 01.05.2018 debitorul nu a mai săvîrşit acţiuni din care rezultă că recunoaşte datoria.

Deasemenea, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe faptul că nu poate constitui motiv de repunere în termenul de prescripție argumentul reclamantului că anterior a fost reprezentat de avocatul *****, care niciodată nu l-a informat despre acțiunile întreprinse pe marginea dosarului, în special despre încheierea Judecătoriei Chișinău, sediu Centru din 27.02.2020 şi încheierea Judecătoriei Chișinău, sediu Centru din 17.03.2020, care nu au fost recepționate de reclamant.

Aceasta pentru că potrivit art.100 alin.(1) CPC, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanților la proces şi persoanelor interesate, contrasemnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

În același context, potrivit art.75 alin.(4) Cod de Procedură Civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de

ea însăşi. *Culpa reprezentantului este echivalentă culpei părţii*.

În conformitate cu prevederile art. 56 alin. (3) CPC, participanţii la proces sunt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă.

Buna credinţă prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligenţă şi să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanţei cu participarea lor şi să respecte termenele prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părţile sunt obligate să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Prin urmare, în opinia Colegiului civil nu constituie temei de repunere în termen faptul că nici reclamantul, nici avocatul împuternicit anterior nu și-a exercitat cu bună-credință drepturile procedurale și nu s-au interesat de soarta acțiunii depuse în instanța de judecată, or chiar și în eventualitatea în care reclamantului nu i-au fost comunicate actele de procedură ale instanței, acestea i-au fost comunicate prin intermediul avocatului, fapt ce sub nici o formă nu justifică omiterea termenului de prescripție, în condițiile în care reclamantul a cunoscut cu certitudine despre scadența obligației și depunerea unei acțiuni în justiție, însă nu a luat măsuri suficiente în vederea asigurării dreptului său la justiție, precum și nu poate fi imputabil instanței sau părții pârâte faptul că reclamantul nu a putut realiza o comunicare eficientă cu avocatul precedent, astfel omisiunile acestuia de a se interesa cu privire la dosarul depus în instanță nu pot fi justificate prin prisma lipsei informării acestuia.

Prin urmare, este întemeiată concluzia primei instanță precum că, ***** nu a prezentat careva probe, care ar confirma depăşirea termenului de procedură pentru depunerea acțiunii împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei în temeiul recipisei din 09.02.2019, fiind evident omis termenul de prescripție.

Astfel, Colegiul civil accentuează că repunerea în termenul de procedură este admisă de legiuitor în scopul acordării protecției titularului dreptul de a îndeplini actul de procedură, iar persoana poate fi repusă în termenul de procedură numai dacă există motive întemeiate de omitere.

Corespunzător, sunt întemeiate motivele de omitere a termenului de procedură dacă sunt întrunite următoarele două condiții: - *omiterea termenului de procedură să fie din cauza unor circumstanțe obiective neimputabile persoanei interesate*; - circumstanțele obiective au putut împiedica în mod real titularului dreptul de a îndeplini actul de procedură.

Prin urmare, Colegiul civil atestă că la caz nu sunt întrunite cumulativ cele

două condiții pentru repunerea în termen, așa cum reclamantul nu a invocat circumstanțele obiective care au împiedicat exercitarea dreptului la acțiune în termenul prevăzut de lege.

Totodată, Colegiul Civil reamintește că respectarea de către părţi a termenilor legali constituie o obligație pozitivă a părţilor şi are menirea asigurării bunei funcţionări a justiţiei, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de lege şi doar în cazul în care partea va prezenta instanţei probe pertinente şi admisibile, prin care va dovedi că omiterea termenului a fost cauzată de motive întemeiate.

Pornind de la jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, admiterea unei cereri tardive încalcă dreptul la un proces echitabil al părţii în proces.

Deci, instanţa de recurs reţine că, o astfel de soluţie este incompatibilă cu respectarea garanţiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea căii de atac ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a actului de dispoziție, emis la caz de executorul judecătoresc şi ar leza, în acest mod, principiul securităţii raporturilor juridice.

Instanța de recurs conchide că termenul de depunere al acțiunii este considerat un termen imperativ, absolut şi peremptoriu, astfel că nerespectarea lui atrage după sine decăderea părţii din dreptul de a mai exercita dreptul la acțiune.

Astfel, Colegiul conchide că la caz, este aplicabil termenul de prescripție de 3 ani de zile, prevăzut de art. 391 alin. (1) din Codul civil, reieșind din faptul că reclamantul *****, indubitabil, a cunoscut despre pretinsul drept încălcat, corespunzător, urma să se adreseze în instanța de judecată cu acțiunea vizată, în interiorul termenul general de 3 ani, care a început să curgă din data când reclamantul a aflat despre încălcarea dreptului pretins, adică 01 mai 2018, or prezenta acțiune a fost depusă la 04 februarie 2022.

Din aceste motive, instanţa de recurs ajunge la concluzia că pretenţiile reclamantului sunt înaintate tardiv, cu depăşirea termenului general de prescripţie, instituit de lege, motiv pentru care instanţa este obligată să-l aplice în temeiul art. 394 Cod civil în contextul în care expirarea prescripţiei a fost invocată de pârât.

Or, prescripţia ca termen juridico-civil se răsfrânge asupra posibilităţii apărute la persoană de a-şi apăra dreptul încălcat pe calea acţiunii civile. Prescripţia este termenul la expirarea căruia, în cazul în care acţiunea nu a fost înaintată, se stinge dreptul la apărare pe calea acţiunii civile – dreptul la acţiune. Cauzele omiterii termenului de prescripţie trebuie să sublinieze caracterul lor exclusiv, când repunerea în termen este posibilă, şi pot fi recunoscute întemeiate, dacă persoana interesată a luat măsuri de realizare a dreptului său la înaintarea acţiunii în termenul stabilit de lege.

Or, condiţiile stabilite de legiuitor pentru exercitarea dreptului la acţiune în interiorul termenului de prescripţie, trebuie să asigure o îmbinare echitabilă a intereselor persoanelor fizice şi juridice, inclusiv dreptul de a fi examinată cauza „în mod echitabil”. Dreptul la un proces echitabil include respectarea principiului egalităţii armelor.

Aceasta presupune posibilităţi procesuale egale pentru părţile în proces, indiferent de calitatea lor. Astfel că fiecare parte, atât reclamantul cât şi pârâtul, trebuie să obţină o posibilitate rezonabilă de a-şi prezenta cauza, în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă sau mai avantajoasă în raport cu adversarul său. Între părţi trebuie să se menţină un echilibru corect.

Reieşind din faptul că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul pârâtului și de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de recurent ca fiind tardivă.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a admis excepția de tardivitate și a respins ca tardivă acțiunea depusă de ***** împotriva ***** privind încasarea sumelor, iar cererea de recurs este neîntemeiată, instanţa de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat către ***** şi a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2023, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către *****.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 mai 2023, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva lui ***** privind încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Dulghieru Dorin

Pulbere
Ruxanda